

جروم استریدون (Jerome Stridon)

در این نوبت از معرفی مشاهیر تاریخ کلیسا به زندگی جروم استریدون (Jerome Stridon)، خواهیم پرداخت.

او مترجم و مورخ و منشی مخصوص پاپ دامسوس اول (Damasus I) بود. دامسوس همان کسی بود که در سال ۳۶۶ میلادی با اکثریت زیادی به عنوان پاپ انتخاب شد، اما تعدادی از هواداران بیش از حد متعصب او را رد کردند، و اورسینیوس (Ursinus) را انتخاب کردند، پس او به خشونت و ریختن خون متوسل شد تا بر کرسی پطرس بنشیند. در این جریان جروم جانب دامسوس را گرفت.

جروم محقق و شیفته ادبیات لاتین بود، به دیدن دخمه‌های قبور می‌رفت. او در اواخر تحصیلات خود، احتمالاً توسط پاپ لیبریوس (Liberius)، غسل تعمید یافت. او شهرتش را بیشتر مدیون ترجمه کتاب مقدس به لاتین (ترجمه‌ای که به ولگات معروف شد) و تفسیرهایش بر کل کتاب مقدس مشهور است. جروم تلاش کرد تا ترجمه‌ای از عهد عتیق را بر اساس نسخه عبری، به جای هفتاد تنان (سپتواجینت) به عنوان ترجمه‌های قبلی لاتین از کتاب مقدس، ایجاد کند.

سپتواجینت (Septuagint) یا هفتاد تنان در واقع ترجمه یونانی باستان از کتب مقدس یهودیان، به عنوان عهد عتیق است. به گفته برخی، این ترجمه توسط ۷۰ تا ۷۲ تن دانشمند یهودی در اسکندریه مصر انجام شد و جروم قصد داشت که ترجمه خودش را جایگزین این نسخه کند.

او دانش خود را در زبان یونانی بهبود بخشید و چهارده اثر اوريجن درباره کتب عهد عتیق را به زبان لاتین ترجمه کرد. او همچنین تاریخ نگاری کلیسایی یوسبیوس (Eusebius) را ترجمه کرد و آن را تا سال ۳۷۸ میلادی ادامه داد.

جروم از امکاناتی که روم به دانشجویان ثروتمند ارائه می‌کرد لذت می‌برد. یک‌شنبه‌ها با دوستان مسیحی به دخمه‌ها می‌رفت و در آن جا قبور شهدا را ستایش می‌کرد.

جروم در دوران تحصیل گرفتار درگیریهایی جنسی در روم بود. اخلاقیات او در روم از بین رفت و به گناهان جسمانی افتاد. این باعث شد که او مملو از احساس گناه شود و بسیاری از یک‌شنبه‌ها را به بازدید از دخمه‌های زیر زمینی می‌گذراند تا مرگ و جهنم را برایش یادآور گردد.

او به آکویلیا (Aquila)، در شمال ایتالیای امروزی سفر کرد، جایی که زمانی را با یک جامعه مسیحی پرشور تحت رهبری اسقف والرین گذراند. سپس به صحرا در جنوب حلب امروزی و انطاکیه در سوریه، سفر کرد و چندین سال زاهد شد. در بیابان، او دعا کرد، یونانی را بیشتر خواند و شروع به یادگیری عبری کرد.

او همچنین کتابهای مختلف مسیحی را به لاتین ترجمه کرد. در این مدت، او رؤیایی داشت که در آن «در روح گرفتار شد و به جلوی صندلی داوری قاضی کشیده شد.» قاضی از او پرسید که او کیست؟ جروم پاسخ داد: "من یک مسیحی هستم." قاضی که از پاسخ ناراضی بود، به او گفت: "دروغ می‌گویی، تو پیرو سیسرون (Cicerone) هستی نه مسیح. زیرا «جایی که گنج تو است، دل تو نیز آن جا خواهد بود." این امر عمیقاً بر جروم تأثیر گذاشت، زیرا او متوجه شد که بیشتر از مسیح و کلام مقدس او هنوز هم به ادبیات بت پرستی وابسته است. با این درک، جروم کاملاً خود را به مسیح و زندگی مجردی متعهد کرد و عهد کرد که خود را صرفاً وقف کلام خدا و اراده خدا کند و از علاقه خود به ادبیات سکولار دور شود. پس از چندین سال اقامت در بیابان، او به انطاکیه بازگشت و در آن جا به عنوان کشیش منصوب شد.

در حدود سال ۳۸۲، جروم توسط پاپ دامسوس به روم احضار شد تا منشی و مشاور پاپ شود. پاپ او را تشویق کرد تا ترجمه جدیدی از کتاب مقدس را از ترجمه یونانی و عبری تهیه کند. در آن زمان، نسخه‌های زیادی از کتاب مقدس به زبان لاتین وجود داشت که ترجمه ضعیفی داشتند. پاپ یک نسخه خوب می‌خواست و جروم به این کار دست زد. او با عهد جدید شروع کرد و آن را از یونانی به لاتین ترجمه کرد.

در روم، جروم گروهی از زنان - زنان نجیب، بیوه و باکره - را دور خود جمع کرد و دانش خود را در مورد کتاب مقدس با آنها در میان گذاشت. از آن جا که او زمان زیادی را با این زنان گذراند، دیگران او را به رفتار نامناسب با آنها متهم کردند.

با مرگ دامسوس وضعیّت برای جروم وخیم‌تر شد به خصوص با مرگ بیوه جوانی به نام بلازیلا (Blaesilla) که طریق او را پیروی کرده و جان خود را از دست داده بود. محکوم کردن سبک زندگی بلازیلا در روم توسط جروم، او را به انجام اعمال زاهدانه سخت سوق داد، و همین امر بر سلامتی این زن جوان تأثیر گذاشت و ضعف جسمانی حال او را چنان وخیم کرد که او تنها چهار ماه پس از شروع به پیروی از دستورات او درگذشت.

بلازیلا در سن ۱۸ سالگی بیوه شده بود. او ابتدا به عنوان یک بیوه آزاد بود اما پس از پیروی از جروم و دنبال کردن یک انضباط معنوی، سخت روزه می‌گرفت و همین روزه‌ها او را به شدت ضعیف کرد و در عرض چهار ماه در سن ۲۰ سالگی درگذشت و روم جروم را مسبب مرگ این دختر جوان می‌دانست. علاوه بر این، از آن جایی که مادر این دختر به هنگام سوگواری او در مراسم بیهوش شده بود جروم با نامه‌ای، به مادر او پائولا (Paula) اصرار کرده بود که او نباید برای مرگ دخترش سوگواری کند. همین شکایت جروم از بابت این که غم و اندوه این زن بیش از حد است، بی‌رحمانه تلقی می‌شد، و هر چه بیشتر افکار رومی‌ها را علیه جروم سوق داد و اتهامات جروم سنگین‌تر شد و حتی

شامل انتقاد از ترجمه‌های جروم از عهد جدید نیز می‌شد. در نتیجه این خصومتها، جروم تصمیم گرفت که روم را ترک کند و برخی از زنان نیز با او رفتند.

پس از آن، جروم به انطاکیه و سپس به بیت لحم رفت و بقیه عمر خود را در آن جا سپری کرد. در بیت لحم، جروم به کار خود برای ترجمه کتاب مقدس به لاتین ادامه داد. او حدود هشت سال را صرف ترجمه عهد جدید از یونانی اصلی کرد و سپس حدود پانزده سال را صرف ترجمه عهد عتیق از نسخه‌های خطی اصلی عبری کرد، کاری که قبلاً هرگز انجام نشده بود. کار تکمیل شده به دلیل دقت و وضوح مورد قبول الهیدانان کلیسای غربی قرار گرفت.

ترجمه او که معمولاً با نام "وولگات" شناخته می‌شود، از واژه لاتین "Vulgate" گرفته شده و به معنی "ترجمه عامیانه" یا "معمولی" است. این نام دلیل ترجمه جروم را نشان می‌دهد که منظور ارائه کتاب مقدس به شیوه‌ای است که برای مردم عادی در زبان خودشان قابل فهم و روشن باشد.

سرانجام، پس از اصلاحات پروتستانی، در سال ۱۵۴۶ میلادی، شورای ترنت (Council of Trent)، وولگات جروم را به عنوان ترجمه رسمی لاتین کلیسا اعلام کرد.

او زمانی که پروژه ترجمه خود را آغاز کرد مقداری عبری می‌دانست، اما با رفتن به اورشلیم سعی کرد تا تسلط خود را بر تفسیر کتاب مقدس یهودی تقویت کند. هزینه اقامت جروم در صومعه‌ای در نزدیکی شهر بیت لحم توسط پیرو او پائولا تأمین می‌شد.

متن زیر، برگرفته از زندگی جروم از سنت هیلاریون (St. Hilarion)، در سال ۳۹۲ میلادی است که به نظر می‌رسد اولین گزارش، از علائم و کمبود شدید ویتامین (آ) باشد.

"از سی و یک سالگی تا سی و پنج سالگی غذای او شش اونس نان جو و کمی سبزیجات بدون روغن پخته شده بود. اما وقتی متوجه شد که چشمانش در حال تیره و تار شدن و تمام بدنش به دلیل ازدیاد بثورات جلدی و خشکی در حال چروکیدن است کمی روغن به غذایش افزود. او از مصرف برخی از غذاها تا ۶۳ سالگی، از جمله میوه و حبوبات و غیره خودداری کرد."

جروم مخالف پلاجیانسم (Pelagianism) بود. و با وجود مخالفت با اوریجن، اما تحت تأثیر نوشته او بود. اگر چه او تعلیم می‌داد که شیطان و کافران تا ابد مجازات خواهند شد (بر خلاف اوریجن)؛ ولی او معتقد بود که مجازات گناهکاران مسیحی که زمانی ایمان آورده‌اند اما گناه کرده و سقوط کرده‌اند، ماهیتی گذرا خواهد داشت و می‌گوید: "کسی که با تمام روح به مسیح ایمان آورده است، حتی اگر در گناه بمیرد، با ایمانش تا ابد زنده خواهد ماند."

تحقیق، ترجمه و تألیف: زوفا رایان

شما می‌توانید جهت آشنایی بیشتر با مشاهیر تاریخ کلیسا، از وب سایت رسمی کلیسای خداوند عیسی مسیح به نشانی www.persian-ljc.com دیدن فرمایید.

منابع:

Shahan, T. (1908). Pope St. Damasus I. In *The Catholic Encyclopedia*. New York: Robert Appleton Company. Retrieved from

<https://www.newadvent.org/cathen/04613a.htm>

Matthias, M. (Ed.). (2024). Vittore Carpaccio. *Encyclopedia Britannica*. Retrieved November 11, 2024, from

<https://www.britannica.com/biography/Vittore-Carpaccio>

September 30: Saint Jerome, Priest and Doctor—Memorial. (n.d.). *My Catholic Life*. Retrieved November 11, 2024, from

<https://mycatholic.life/saints/saints-of-the-liturgical-year/september-30-st-jerome-doctor/>

Jerome. (2024, October 25). In *Wikipedia*. Retrieved November 11, 2024, from

<https://en.wikipedia.org/wiki/Jerome>